

Emelie Arkad

2020-01-16 14:49 CET

“Våra tekniker ute hos kund är de som kan göra den stora skillnaden, men...”

Vi låter vårt men hänga i luften ett tag för nu är det dags att träffa ännu en av våra medarbetare runt om i landet. Emelie Arkad, 29 år, hållbarhetssamordnare på Presto och boende i Umeå.

– Hej Emelie, alla pratar hållbarhet nu för tiden och du är vår expert, hur såg din väg hit ut?

– Hej, ja hur såg vägen ut? Jag har alltid haft nära till naturen, skogen och

havet har varit viktiga delar i mitt liv så länge jag kan minnas. När jag var liten kunde jag vara ute i timmar med min morfar och bara titta på alla vackra stenar eller träd, djuren naturligtvis, jag älskar djur och hade samlat på dem om inte samvetet och sambon sagt stopp. Jag och mina kusiner, från olika håll i landet, samlades alltid i farmor och farfars stuga vid havet på Höga kusten. Det är mina starkaste sommarminnen – havet och tallskogen därute, allt det här sammantaget var stort för mig, ja för hela min familj, och mitt hästintresse är inte att förglömma. Så miljöfrågor har funnits med mig hela vägen även om ordet hållbarhet innefattar mycket mer än så.

Jag läste naturvetenskapsprogrammet på gymnasiet där jag hade två fantastiskt inspirerande lärare. Jag valde att fortsätta på den banan och läste sedan till miljö- och hälsoskyddsinspektör (på den tiden fanns inte så många alternativ i den genren) på Umeå Universitet som också blev en magisterexamen. Här breddades mitt intresse och jag insåg att begreppet Hållbarhet var mycket större än bara miljö.

I slutet av min utbildning så gjorde jag praktik och exjobb på ett litet konsultbolag som heter Esam. De var lite av pionjärer när det kommer till att arbeta aktivt med hållbarhet och startade redan 1990, innan jag var född. Ett underbart företag där jag lärt mig massor, både på gott och ont.

Det tuffa året

Vi fick väldigt bra kontakt och efter min examen gjorde jag några tilläggsjobb för dem och blev ganska snart anställd. Det var så otroligt spännande att få omsätta sina kunskaper i praktiken för att hjälpa deras kunder. Jag fick nya infallsvinklar och kunskaper varje dag tillsammans med mina kollegor och gick upp i jobbet till över 100 %.

Men efter tre år så brakade jag samman och fick diagnosen utmattningssyndrom. Först kunde jag inte förstå varför, jag hade världens bästa jobb och underbara kunder. Men när jag tittar i backspegeln så förstår jag att jag borde lyssnat på mina kollegor som försökte bromsa mig, jag borde lyssnat på min sambo som såg att jag började dräneras på energi och framförallt så borde jag själv sett signalerna när jag knappt hade energi att sköta min häst eller att göra saker gemensamt med min familj. Jag var ett med jobbet.

Riktigt tufft var det, men också, så här i efterhand, väldigt nyttigt. Jag stod och föreläste för mina kunder om hur viktig arbetsmiljön är och vilka

varningssignaler som finns att hålla ögonen på och kunde inte ens hålla ordning på mig själv, trots att jag nog skulle kunnat göra ett kryss i varje box vad gällde symptom. Detta är tyvärr fortfarande tabu att prata om ute på en del arbetsplatser, även om det blivit bättre de senaste fem åren, och det kan hända vem som helst av olika anledningar. I mitt fall så var det min egen ambition som drev mig in i detta, men jag, som alla andra, påverkas av de normer som gäller i samhället och alla de förväntningar som jag trodde mig behöva leva upp till. Men det är svårt att säga stopp själv, under hög press vill man inte förändra och trots att jag fick signaler från flera håll så orkade jag inte lyssna.

– Och det här är idag en av de frågor du jobbar med, kan du ge några råd till andra?

– Som jag sa innan så är det här en stor erfarenhet, även om jag helst skulle varit utan den, för det har fött insikter hos mig själv men också genom de möten jag haft med andra som hamnat i samma situation. Det första rådet jag skulle ge är att se över hur man viktar sitt liv, hur får man balans mellan jobb, hobbys, vänner och familj och vad är viktigast. Man behöver stöd från sin omgivning men då måste man också våga lyssna, det gjorde inte jag. Man behöver också ha tydliga diskussioner på sin arbetsplats kring vad som förväntas av var och en, och vad man kan förvänta sig för stöd för att uppnå detta.

Under mitt år med rehabilitering så blev det tydligt hur viktigt det är för mig med mina hästar, för när jag är med dem så måste jag koppla bort allt annat och ha fullt fokus på deras behov. Relationen med min sambo har också blivit mycket bättre i alla avseenden då jag har mer energi och närvaro än innan, och att jag lyssnar på honom när han ger signaler om att jag borde stanna upp lite.

Nästa steg

Efter ungefär 4 år på Esam inklusive min sjukskrivning så ville jag avsluta konsultlivet, det har varit otroligt givande att jobba med företag ute i landet kring de här frågorna men nu ville jag jobba inom ett företag för att kunna följa processerna hela vägen och också för att kunna se resultatet tydligare. Jag hade gjort ett projekt kring ISO 26000, socialt ansvarstagande och företags samhällsansvar, hållbarhet handlar mycket om det. När man kan skapa balans mellan miljö, socialt ansvar och ekonomi, då är man ett företag i framkant oavsett bransch. En kollega på Esam parade ihop mig med företaget Aptum, numera Presto, som redan kommit en bra bit på vägen vad gällde miljö- och kvalitetscertifieringar. Det kändes som ett företag som blickade framåt och ville ta steg inom alla de områden jag var intresserad av. Jag började visserligen som konsult några dagar i veckan men blev ganska snart anställd. Innan hade många av de här frågorna skötts av VD:n men nu kände de sig mogna för att anställa en hållbarhetssamordnare och det blev jag.

Vår gemensamma värdegrund

Vi jobbar nu på Presto med att hitta vår gemensamma värdegrund som ska leda oss mot vår vision: Alltid säker – ingen och inget skall skadas av brand och olycka. Våra tekniker ute hos kund är de som kan göra den stora skillnaden, men det krävs också att vi, gemensamt, jobbar mot samma mål, att vi stöttar varandra och att vi trivs med våra jobb.

Vilka är vi på Presto? Svaret är naturligtvis summan av oss som jobbar inom

Presto. Det är vi gemensamt, med vår kompetens, som kan definiera företaget tillsammans med företagets historia. Men här ingår också den viktiga frågan hur vi förhåller oss till varandra, hur vi delar med oss av tankar och idéer och hur samverkar vi i stort och smått.

Vi ska förbättra vår förbättringskultur

På många plan är vi duktiga idag men det finns ingenting som inte kan bli bättre i vår strävan att bli "Nordic Champion", dvs marknadsledande i Norden. I det arbetet kommer alla aspekter kring hållbarhet in, miljö, socialt ansvar och hur det måste balanseras med ekonomiska värden.. Vi har gemensamt tittat på FN:s 17 globala mål för en hållbar utveckling, och det är klart att man vill jobba med alla dessa, men då skrapar man bara på ytan. Vi tittar istället på var kan vi på Presto göra störst nytta och hur påverkar det oss både positivt och negativt. Vi måste våga ifrågasätta alla delar av vår verksamhet utifrån de kunskaper vi har idag. Hur kan vi få till ett cirkulärt tänk kring våra brandsläckare till exempel.

Det finns också ett stort intresse hos medarbetarna kring arbetsmiljöfrågor och här måste vi utvecklas hela tiden och leva som vi lär. För vår säkerhet kommer först, och först när vi trivs och känner oss trygga kan vi leverera maximalt värde till våra kunder. Här blir också, som jag sa tidigare, frågan om hur vi förhåller oss till varandra, för att skapa så stor trivsel som möjligt, väldigt viktig.

Allt tar tid och vi är alla olika individer som tar till oss förändringar olika snabbt, men det är viktigt att alla känner att de vågar lyfta sina idéer för att vi ska få maximalt värde/utveckling i Presto. Vi måste våga att "förbättra vår förbättringskultur".

Jag har under min korta tid i Presto redan fått till mig flera idéer från medarbetare i organisationen om hur vi kan utveckla vårt miljö- och arbetsmiljöarbete. Det engagemanget tycker jag är fantastiskt! Det här är ett stort fokus under 2020, för att sedan fortsätta den resan.

Att jobba med hållbarhet "kostar för mycket"

Man hör ofta i olika sammanhang att hållbarhet kostar för mycket pengar och då har man slagit in på fel väg, tycker jag. Naturligtvis så finns ekonomi med i alla dessa diskussioner men det är lättare att börja med tankar kring vad vi kan förändra nu och ändå upprätthålla ekonomisk balans och spara resurser? Nästa tanke blir då, hur kan vi öka vårt positiva bidrag och på så sätt skapa

mer värde? Hur kan vi bli mer effektiva i verksamheten och vad kan vi använda de resurserna till istället? Hur gör vi så att folk trivs och vad ger det oss i ökad effekt och vad innebär det för Presto som varumärke och för vår företagskultur?

På pappret lätta frågor, men vi är många olika individer i olika roller som ska få tycka och tänka men det är också enda vägen framåt.

Prestos fortsatta väg framåt

Jag är bara en pusselbit i det här arbetet men ur mitt perspektiv så handlar det om att skapa ökad delaktighet genom att involvera alla medarbetare i de frågor jag jobbar med. Det handlar också om att varje individ måste ställa sig frågan hur just jag själv kan vara med och bidra? Och det är allas vårt ansvar att göra vårt bästa för att efterleva vårt värdegrundsarbete. Då har vi skapat en riktigt bra vi-känsla som kommer att gagna både oss och våra kunder. Vi är på väg!

–Då tackar vi för den här trevliga pratstunden och önskar dig lycka till med ditt arbete, familj, hästar och vänner.

– Tack själv ☒

Presto är Europas ledande aktör med ett komplett erbjudande inom brandskydd, första hjälpen och säkerhetsutbildning. Presto grundades 1959 i Katrineholm, Sverige, och har sedan dess vuxit till en koncern med en omsättning på 3,5 miljarder SEK och 2 200 anställda på 135 platser. Företaget har cirka 145 000 kunder i Europa och erbjuder kompletta säkerhetslösningar som skyddar företag och räddar liv. Huvudkontoret ligger i Stockholm, Sverige. Mer information: www.presto.se